

κόν τους λαχείον· και ἐνῶ ἀφ' ἐνός ἐξήγαγον τοὺς ἀριθμοὺς οἱ λαχειοῦπάλληλοι ἀπὸ τῆς κληρωτίδος, ἀφ' ἑτέρου ἐκείνοι ἐξήγαγον ἐπιτηδείως διάφορα ἀντικείμενα ἀπὸ τῆς τσέπης τῶν ἀναμενόντων χαχικῶς τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης.— Ρωλόγι λοιπὸν ἀπὸ ἐδῶ, ρωλόγι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ. Ρεβόλβερ ἀφ' ἐνός οὐτοι, πορτοφόλι ἀφ' ἑτέρου ἐκείνοι, τραπέζι γιὰ δώδεκα πιάτα οἱ μὲν, δώδεκα πιάτα χωρὶς τραπέζι οἱ δὲ κτλ. κτλ.

Τελευταῖον ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν ἀεροστάτων. Τὸ πλῆθος ἐννοεῖται προσεπικνώθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνυψώσεώς των. Ἦρχισαν λοιπὸν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνερχόμενα εἰς σχῆμα μικροῦ Βωδὲ μὲ χρώματα ποικίλα καὶ μὲ μία ρακέτα ἕκαστον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἡ ὁποία ἐκρηγνυμένη εἰς τὸ ὕψος, ὡθεὶ τὸ ἀερόστατον μετὰ σφοδρότητος, καθὼς σκύλος εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ὁποίου προσδέουσι τερεκέ καὶ τὸν ἀφίηνον.

Τὰ πυροτεχνήματα εἶχον στηθῆ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ξυλίνης προκυμαίς· ἐκάησαν δὲ ὅλα ἐν τῷ μέσῳ ζητωκραυγῶν, χειροκροτημάτων καὶ ἀλλαλαγμῶν τοῦ πλῆθους καὶ ἐν συμπτωματικῇ βεβαίως ἀδελφότητι διαιτῶντων τινων ἀστέρων διασχίζόντων ταυτοχρόνως τὸ στερέωμα.

Σύσσωμον ἐπὶ τέλους τὸ πλῆθος εἰσώρμησεν εἰς τὸ θέατρον, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν οἱ λεπλεμπιτζίδες ἐψάλλον τὸ περιπαθὲς σαμπαὶ των τῇ αὐτομάτῳ ἀκολουθίᾳ τῆς ἐρχήστρας καὶ τῇ ὁμοφώνῳ ἐν χορῶ συμφωνίᾳ ὄλων τῶν θεατριζομένων, οἵτινες ἐκράτουν τὸ ἴσο, ἐνῶ οἱ Λεπλεμπιτζίδες ἐβροντοκτύπων τὰ κόσκινά των.

Μάγκας.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΙ

Νεώτατα πάλιν ἐκ Θεσσαλονίκης μᾶς γράφουσι τάδε :

101

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

101

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 525)

Ἄπο ἐνός ἤδη τετάρτου τῆς ὥρας ἦν ἔτοιμος καὶ ἀνέμενε, τοῦ; ὀφθαλμοῦ; ἔχων προσηλωμένους ἀπέναντί του εἰς παράθυρόν τι, ὅπου ἦ θελκτικὴ μορφή τῆς Ἐρριέττης θὰ εἶχε πολλάκις φανῆ.

Τέλος ὑπηρετῆς ἐλθὼν εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ κ. Λαγγάρδ ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῆ.

— Ποῦ θὰ τὸν εὔρω; ἠρώτησεν.

— Ὁ κ. Λαγγάρδ εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ Λυκογιάννης; ἐξῆλθε τοῦ δωματίου διὰ μικρᾶς πλαγίας θύρας, διήλθε δωμάτιον, ὅπερ ἦν μικρὰ τις αἴθουσα καὶ μελετητήριον, ἦνοιξε δευτέραν θύραν καὶ εὗρεθῆ ἀπέναντι τοῦ προστάτου του, ὅστις ἀνέμενεν αὐτὸν ὀρθὸς μ' ἐσταυρωμένας χεῖρας.

Ἔ! κύριε, κύριε! εἶπε λίαν συγκεκινημένος.

Οἱ Βούλγαροι τρέχουν διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου πρὸς ἀνίδρυσιν Σχολείου, ἐνοικιάζουν δὲ ἄλλην εὐρύχωρον καὶ πολυώροφον οἰκίαν διὰ τὸν χειμῶνα, διότι οἱ μέλλοντες ὑπότροφοι θὰ ἀναβιβασθῶσιν ἄνω τῶν 300! Ἔρχονται, ἔρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν, Βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι, ἄνδρες, παῖδια, καὶ ὄλοι τοποθετοῦνται, ἵνα σχηματίσωσι σπουδαίαν ἀποικίαν. Καταγίνονται νὰ ἐκδώσουν καὶ ἰδίαν ἐφημερίδα· μέριμνα περὶ τῶν ὄλων, ἀγωνία γενικὴ, οἷα ἐπεκράτησέ ποτε μετὰξὺ Ἰταλῶν καὶ Οὐγγῶν, πρὶν ἀποκατασταθῶσιν ἀκόμη ἐθνικῶς. Τοῦ Ρουμούνου προξένου ἀσθενούντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐργάζεται ὡς δέκα ἰδιοὶ μας. Εὗρίσκεται εἰς θερμὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἐν Βιτωλίου Ρουμούνου προξένου, εἰς δὲ ἡ Υ. Πύλη διστάζει νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἐκτελεστήρια· ἀλλὰ καὶ ἡ Ρουμουνία τὰ ἴδια ἀνταποδίδει, μὴ ἀναγωνρίζουσα τὸν ἐν Κωνσταντίνῃ ὀθωμανὸν πρόξενον. Τί δ' ἔπραξεν ὁ Τριούπης περιστοιχούμενος ἀπὸ τῶσδε μὲν ὄνταλαρῆ ὄνταμπασηδες, προξέους εἰς πόλεις τῆς Μακεδονίας, εἰς οὓς ἠρνεῖται διαπιστευτήρια ἢ τουρκικὴ κυβέρνησις;

Μνημονεύω πάντοτε Ρώσους, Βουλγάρους, Ρωμούνους, διότι αὐτοὶ θερίζουν ὅ,τι ἔσπειραν. Σεῖς δὲ οὔτε χρῆμα δαπανάτε, οὔτε ὄργανα ἐκλέγετε. Μὴ νομίζετε ὅτι ὁ Γυμνασιάρχης μας ἐδῶ εἶνε τὸ σκευὸς τῆν ἐκλογῆς· μπορεῖ νὰ ἦνε καλὸς ἀρχαιολόγος, ἀλλὰ τοιούτων ἔχει ἀνάγκη ἡ Μακεδονία ἢ ἀνθρώπων πυρὸς καὶ ἐνθουσιασμοῦ; Τί δυστύχημα νὰ στερῆται διδασκάλων ἢ Ἑλλᾶς; Καὶ πῶς νὰ ἔχωμεν τοιούτους, ὅταν οἱ πλείστοι τούτων τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των διατιῶνται ἐν τρώγλαις κακῶς κάκιστα, οὐδέποτε βλέποντες οὔτε κόσμον, ἀλλ' οὔτε τροφὴν καθαρὰν; Ἄξεστοι οἱ πολλοὶ ἐκ γενετῆς, μὲ τὰς ποταπὰς ἔπειτα ἀναμνήσεις των, ναυαγοῦσιν ἐν πάσῃ ἀποστολῇ ὑψηλοτέρᾳ τοῦ λιγδιασμένου γιακά των; Μᾶς ἔφαγαν τὰ νομικὰ, μᾶς ἀτίμασεν ἡ ἐπιστήμη τοῦ ψεύδους, καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰ ἀ-

Καὶ μετὰ σεβασμοῦ, τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῆς καρδίας, τὴν εὐτυχίαν δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, προύχωρησεν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἦτο καὶ αὐτὸς προδήλως συγκεκινημένος· εἶχε τὰ δάκρυα ὑπὸ τὰς βλεφαρίδας καὶ περιέβαλε τὸν Λυκογιάννην διὰ βλέμματος ἀρρήτου τρυφερότητος.

— Φίλε μου! εἶπε διὰ φωνῆς τρεμούσης.

Καὶ λαβὼν διὰ τῶν χειρῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ προστατευομένου του ἠσπᾶσθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ Λυκογιάννης καὶ αὐτὸς κατησπᾶσθη τὰς παρειὰς του.

Ἐκάθισεν ἐπὶ ἀνακλίντρου, τοῦ κ. Λαγγάρδ κρατοῦντος τὴν χεῖρα τοῦ νεανίου.

— Ἰωάννη, εἶπεν ὁ προστάτης μετὰ ἱκανῶς μακρὰν σιωπὴν, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς; ἀνταπεκρίθητε ὅπως ἐπεθύμουν εἰς ὅ,τι ἠλπίζον καὶ λογίζομαι εὐτυχῆς ἀναγνωρίζων πούτο· πάντοτε σᾶς εὔρον ἄξιον τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐνεπνεύσατε ὅτε ἐγκαταλελειμμένος, ἀπόκληρος, ἄθλιος, διήγετε ἄγριοι ἐντὸς τοῦ δάσους βίον.

— Ἠδυνάμην, κύριε, νὰ πράξω ὀλιγώτερα, ὅπως ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς ἐκεῖνον, ὅστις μ' ἐξήγαγεν ἐκ τῆς καταπτώσεώς μου; Ἄ! ἐπεθύμουν πολὺ περισσώτερα νὰ ἠδυνάμην νὰ πράξω.

— Δὲν δύναται τις νὰ ζητήσῃ παρά τινες ὅ,τι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Εἰργάσθητε, ἐσπουδάσατε μοχθήσαντες ὅσον ἔδει καὶ ἐμάθετε. Βεβαίως ὑπάρχει τι τὸ ἐλλεῖπον ἐν τῇ ἀγωγῇ σας καὶ πολὺ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει σας

λθῆ γράμματα, τὸν ἐνθουσιασμὸν, ῥίπτομεν τὰ περιπτώματα τοῦ αἵματος, τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν νεύρων. Καὶ αὐτὰ τιλοφοροῦμεν καὶ βαπτίζομεν *δασκάλους!*

Ἐν Ρουμανία ὅμως, ἐν Βουλγαρία, ἐν Σερβία οἱ πολιτικοὶ γίνονται διδάσκαλοι, καθηγηταί, συγγραφεῖς. Δουλεῖτε πρὸ τοῦ ξίφους ἢ γνῶσις, ὧ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν σκυλολόγιον τῶν ἀλιτηρίων!

Ἐὰν ἰδῆτε τὰ ρουμανικὰ φύλλα, θὰ τὰ εὑρητε πλημμυρισμένα ἀπὸ εἰδήσεις, ἄρθρα, μελέτας, φιλολογίαν, δημῶδη ποίησιν καὶ μυθολογίαν ἀκόμη περὶ Μακεδονίας. Ὁ Θεὸς γνωρίζει τί κατάραι, τί παταβουργιάσματα, τί ἀπογοητεύσεις τρώγει τὸ ταλαίπωρον «Μὴ Χάνεσαι», διότι ἀπαξ τοῦ μνηὸς γράφει κατὰ τι περὶ Μακεδονίας! Ὁ Ἑβραῖος ἱστορικὸς Βενιαμὴν καὶ ἡ ἐνεστῶσα κατάσταση τῆς Μακεδονίας, ἤτοι ἡ ἐν ἀγωνία ἀμηχανία τῆς χρησιμεύου ὡς βᾶσις ἱστορικῶν περὶ Μακεδονίας μελετῶν ἐν τῷ ρουμανικῷ τύπῳ. Εὐγνωμῶσιναι ἰδίως θερμῶς τονίζονται πρὸς τὸν Βρατιάνον, ὃν ἀνακηρύττουσι μέγαν πολιτικόν, διότι παρέσχεν ὅλα τὰ μέσα εἰς τοὺς Ρουμῶνους λογίους νὰ μελετήσουν τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν Μακεδονίαν, ὥστε οἱ πολιτικοὶ ἐν γνῶσει νὰ ἐργάζονται.

Παντοῦ τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐξωτερικῶν λαμβάνουσι τὰ κυριώτερα φύλλα, ἔχουσι δὲ ἐπὶ τούτῳ μεταφραστάς, ὥστε αἱ κυβερνήσεις νὰ λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν γραφομένων ἐν χώραις ἰδίως ἀντιζήλων. Μετάβητε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Τρικούπη καὶ θέλετε εὑρεῖτε λογαριασμοὺς ψήφων καὶ συναλλαγῶν. Ὁ Πασχίδης ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐπάλαυσεν ἐν Ρουμανίᾳ ὡς ἀθλητῆς καὶ τώρα φορᾷ τῆς πείνας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ ἄλλα τόσα, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΚΑΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Μετὰ τὴν καθοδὸν τοῦ κύρ Ἀποστόλη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

ἀλλὰ ταῦτα θὰ τὰ ἀποκτήσετε βαθμηδὸν καὶ διαδοχικῶς. Ἐνώπιόν σας ὁ ὀρίζων ἐπεκτείνεται, ἔχετε τὸ μέλλον!

Ἰωάννη, ἀπεβάλετε τὸ ἄγριον περιβλήμα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ προσβλέπων θεωρητικῶς ἐκ τοῦ Λυκογιάννη δὲν μένει πλέον οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ ἀγαθὰ καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα πάντοτε ὑπῆρξαν εἰς αὐτόν· τέλος, φίλε μου, κατέστητε ὅ,τι ἤθελον νὰ καταστήτε, ἄνθρωπος!... Ἄ! Πιστεύσατέ το καὶ μὴ λησμονήσητε αὐτὸ ποτὲ, ἰδοὺ ἡ πρώτη καὶ ἡ καλλιτέρα ἀμοιβὴ δι' ὅ,τι ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ πράξω διὰ σᾶς.

Ὁ Ἰωάννης ὑπεκλίθη καὶ προσεκόλλησε τὰ χεῖλη του ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ εὐεργέτου του.

— Μὲ ἀγαπᾶτε πολὺ, δὲν ἔχει οὕτω, φίλε μου; εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Ὁ Ἰωάννης ἠνωρθῶθη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων φωτεινοὺς, τὸ μέτωπον ἀκτινοβολοῦν.

— Ὡ! ναι, σᾶς ἀγαπῶ, ἀπῆντησε, σᾶς ἀγαπῶ ὡς ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη ἀγαπᾷ τὸν πατέρα τῆς!

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμειδίασε μειδίαμα ἀπάτου ἀγαθότητος. Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν ἐπανέλαθεν:

— Ἰωάννη, μετὰ τρεῖς ἡμέρας μέλλετε νὰ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὸ Ἐβινάλ.

Ὁ νεανίας ἐποίησε κίνημα ἐκπλήξεως.

— Σᾶς φέρω εἰς Παρισίους.

— Εἰς Παρισίους! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰωάννης.

Ἀποστολιδῶν, ὅστις ἐπλημμύρισε τὸν τόπον μας μὲ ρουσφέτια, καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἐν μικροτέρῳ κύκλῳ τὴν διαβόητον συναλλαγὴν, ἐλπίσαμεν ἐπὶ τέλος ὅτι θὰ περιοριζέτο κάπως ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, μόλην τὴν καλὴν διάθεσιν, ἣν εἶχεν διὰ τὸν ὑποψήφιόν του Παπαδόπουλον. Πλὴν δυστυχῶς, ὅπως πρὸ, οὕτω καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἡ κυβερνήσις διεδραμάτισεν διὰ τῶν ὀργάνων τῆς πρόσωπον ἡμιστὰ ἠθικόν, διότι δὲν ἔμεινεν οὐδὲν μέσον διαφθοράς, οὐδὲν μέτον πίεσεως, ὅπερ νὰ μὴ ἐτέθη παρ' αὐτῆς εἰς ἐνέργειαν. Εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν, δὲν εὐρίσκομεν ἐκλογὰς ὁμοίας τῆς προχθεςινή; διότι καὶ αἱ διασημότεραι ἐκλογαὶ ἐπὶ κυβερνητικαῖς ἐπεμβάσεσιν ὠχρῶσι πρὸ ταύτης, ἣν δὲν διέκρινε μόνον ἡ τρόμος ὅπως ἐκείνας, ἀλλὰ καὶ ἐξῶνῃσι τῶν συνεδήσεων καὶ ἡ διαρπαγὴ τοῦ δημοπλοῦτου.

Ἦθελεν ὁ πρωθυπουργὸς μας ὁ ἐκλεκτὸς του νὰ γίνῃ ἐκλεκτὸς καὶ τοῦ δήμου Μεσολογγίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ δῆμος δὲν ἤθελε νὰ εὐχαριστήτῃ τὸν πρωθυπουργόν, οὗτος ἔπτεψε νὰ ἐρωτήσῃ τί ἄλλο θέλει αὐτὸς ὁ κακομαθημένος δῆμος. Καὶ εἶπεν ἐν πρώτοις θέλομεν τοὺς ἐντοπίους ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, καὶ τάχιστα ἀπὸ πάσης ἐλληνίδος γῆς ἔφερειν ἐνταῦθα 50 τοιούτους, μετ' αὐτῶν δὲ συναπέστειλε καὶ ὅσα ρουσφέτια εἶχεν ἀφήσει ὁ θεῖος Ἀποστόλης· ἀλλ' ἡ ἀφιξὶς τῶν στρατιωτῶν ὑπαλλήλων ἐπλοῦτιζε μὲν μὲ ἰσάριθμα σφαιρίδια τὸ λευκὸν σακκίδιον τῆς κάλπης τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὑποψηφίου, κατ' οὐδὲν ὅμως ὠφέλει ταις μαύραις παραδοστικαῖς τῶν συμπολιτῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη τηλεγραφικῶς ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν διαρπαστῶν τῶν αὐτοπήκτων ἀλάτων, φοβεροῦ Λαμπροπούλου, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ λαβόντες ὡς ἀντάλλαγμα τῆς διαρπαγῆς

— Μάλιστα. Διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζετε, πρέπει νὰ ἔλθητε νὰ κατοικήσητε εἰς Παρισίους, πλησίον μου. Ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι ἀγαπᾶτε τὸν διδάσκαλόν σας κ. Ποπινῶ, θὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ. Ἐπὶ τινὰ ἀκόμη χρόνον, ὁ βίος σας θὰ εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτὸς, θὰ ἐξακολουθήτε ἐργαζόμενος, διδασκόμενος· ὅπως καὶ ἐνταῦθα, θὰ ἔχητε διδασκάλους οἵτινες θὰ συμπληρώσωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον τῶν πρώτων.

— Τὸ πρόσωπον τοῦ νεανίου κατέστη αἶφνης θλιβερόν καὶ παρητήρει τὸν κύριον Λαγγάρδ μετὰ τινος ἀνησυχίας.

— Μαντεύω, Ἰωάννη, τὴν σκέψιν σας· ἐρωτᾶτε κατ' ἐαυτὸν ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη καὶ ἡ μήτηρ τῆς μέλλουσιν ὡσαύτως νὰ ἔλθωσιν εἰς Παρισίους. Ὁχι, φίλε μου, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὀφείλετε νὰ ἀποχωρισθῆτε τῆς Ἐρριέττης.

Ὁ δυστυχὴς Ἰωάννης ἀνεστῆναξε καὶ κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν.

— Τὸ γνωρίζετε, φίλε μου, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, κατὰ παράκλησίν μου, ἐξ ἀφοσιώσεως καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης ἢ δεσποινὶς Ἐρριέττη καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἤλθον νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐδῶ πλησίον σας, ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὰς πρώτας προσπάθειάς σας καὶ καταστήσωσι τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν σπουδὴν σας ὀλιγώτερον ἐπιμύχτους. Ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη σᾶς ὀφείλει τὴν ζωὴν, τῇ ὀφείλετε ὡ-

ταύτης τοῦ δημοσίου πλοῦτου, τὰς πολυτίμους ψήφους τῶν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των Παπαδοπούλου. Ἐκτός δὲ τούτων ὑπῆρχον καὶ ἄνθρωποι μὴ δυνάμενοι νὰ κλέψωσιν ἄλατι, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐσκέφθη ἐν τῇ ἄκρᾳ φιλανθρωπία του καὶ τῇ ὑπὲρ τοῦ Παπαδοπούλου μερίμῃ του ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ὀδύνης καὶ τῶν μαρτυριῶν ἔπρεπε νὰ παράσχη εἰς αὐτοὺς ὀλίγο ψωμί, καὶ οὕτω ἐκδίδει χρηματικὰ ἐντάλλαγμα ἄξιας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας, ἐξαναγκασθεῖσας οὕτω νὰ δώσωσιν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ψήφον των. — Χάριν δὲ τόσῳ ἱεροῦ καὶ μεγάλου σκοποῦ, νὰ ἐπιτύχη δηλ. ἕνας δῆμαρχος τοῦ πρωθυπουργοῦ, δὲν ἐσῆμαινε τίποτε νὰ διαπομπευθῆ καὶ αὐτὴ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὕτω ἀφείθησαν ἐλεύθεροι πολλοὶ κατάδικοι, καὶ μετὰ θλίψεως εἶδομεν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ πλημμελειοδικείου ἕκ των ἐν τῷ πινακίῳ 40 ὑποθέσεων νὰ συζητηθῶσιν μόνον 10, ἀποσυρθεῖσάν των λοιπῶν ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας. — Ἰσως ὅλα ταῦτα δὲν ἤρκεσαν νὰ μεταβάλλωσιν τὸ φρόνημα 7 ἐκλογέων, οἵτινες ἀπήρτισαν τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ πλειοψηφίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς κίνησιν καὶ ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία, ἥτις ἐνῶ κατὰ τὸν νόμον ὄφειλεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς νὰ μένη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι, τούναντίον περιεφέρετο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιδεικτικώτατα ψηφοθηροῦσα ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργικοῦ υποψηφίου ἀνηγγέλθη τοῦτο εἰς τὸν κ. δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον, ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Ἐπίσης δὲ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς ἀναφέρομεν τὸν ἰατρὸν Καζάλην, ἐξήρχοντο τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας καὶ σκανδαλωδῶς ἐψηφοθήρουν, ἐδέθησε δὲ νὰ παρεμβῆ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἵνα μένωσιν οἱ κύριοι οὗτοι ἐν τῇ θέσει ἑταξεν αὐτοὺς ὁ νόμος. — Καὶ ἂν ἡ ἐνέργεια τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐσταμάτα ἕως ἐδῶ — ὑπομονή!

Ἄλλ' οὗτος βλέπων βέβαιον τὸ κατ' αὐτοῦ κτύπημα

τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος ἐπελάθετο τέλεον τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου του δι' ἧς ἀπήτει νὰ περιφρουρηθῆ ἡ ἐλευθερία τῆς ψήφου, καὶ ἀντὶ νὰ περιφρουρηθῆ ὡς ὄφειλε τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ὑπεδούλωσε καὶ ἑταπεινώσε τὸ φρόνημα 57 πολιτικῶν ὑπαλλήλων συμπολιτῶν του, ἐξαναγκάσας ἄλλους μὲν νὰ παραιτηθῶσιν εἰκονικῶς, ἄλλους νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα λόγῳ δῆθεν ὑπηρεσίας καὶ ἄλλους νὰ ἐγκαταλείπωσιν τὰς θέσεις των καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα ἀναλώμασι τοῦ δημοσίου ταμείου πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ὑπερφηφίσωσιν τοῦ ἰδίου των υποψηφίου. Τὰ ὀνόματα δὲ πολλῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» καὶ τῷ «Μὴ Χάνεται». Οὐχὶ δ' ὀλίγοι εἶνε καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι διορισμοῦ ὑπερφηφίσαντες, ὀρεῖομεν δὲ ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸν πρῶτον Σχολάρχην Πύργου, τὸν γνωστὸν ἐκδόστην δύο διαφόρων ἀπολυτηρίων ὑπὲρ ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ. Ὁ τῶς Σχολάρχης ὑπὲρ ἐψήφισε διὰ τὸ ρουσφέτι τὸ σχολαρχικὸ, καὶ θὰ τὸ λάβῃ, καὶ διὰ τοῦτο συγχαοτηρίων ἄξια καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ αὐτός. Ἄλλ' ἐκτός τούτων, οἱ συγκεντρωθέντες στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι πρόσῃρχοντο εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, οὐχὶ ὡς ἄλλοτε χωριστὰ οἱ ἀξιωματικοὶ ὅλοι, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν ἐτίθετο εἰς ἐντόπιος λοχαγός, ὅστις παρέμεινε μέχρις οὗ ψηφοφορήσωσιν οἱ στρατιῶται, φρουρῶν ἴσως οὕτω κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου· σημειωτέον δ' ὅτι οἱ στρατιῶται ἐψηφοφόρουν οὐχὶ μυστικῶς ἀλλὰ φανερῶς δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Διατί;* ἐρωτήσατε τὸν πρωθυπουργόν. Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν δ' ἐμπνευσιν φόβου καὶ τρόμου ἐγένοντο σφαιριδιοδοταὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ υποψηφίου οἱ θεοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κκ. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀπόστολος Τρικούπης.

Πλὴν καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κτύπημα εἶνε μέγα, διότι ἂν καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ ἀντιπολιτεύσεις δὲν ἦτο συμπαγῆς, ἀλλὰ διηρημένη ὡς ὑποστηρίζουσα

σαύτῳι πολλά· διὰ τῆς εὐεργετικῆς δὲ ἐπιρροῆς τῆς κατάρθρωσε τῶν ὀγλίγωρα τὴν μεταβολὴν αὐτῆς· ἡ μεταμόρφωσις σας εἶναι ἔργον τῆς· χωρὶς νὰ ἔχητε οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, αὕτη ἐπραξε διὰ σας περισσότερα ἢ οἱ διδάσκαλοί σας. Οὗτοι ἀνέπτυξαν τὴν διάνοιάν σας, ἐκαλλιέργησαν τὸ πνεῦμά σας· ἡ Ἐρριέττη ὅμως ἐνίκησε τὴν ἀγριότητα, ἐπράυνε τὸ ἦθος σας, ἀνοίξε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν σας. Ὅ,τι ἐζήτησα νὰ πράξῃ διὰ σας, τὸ ἔπραξε. Τὰ ἔργον τῆς ἐπερατώθη.

Ἐλα, μὴ κάμνετε ἔτσι. Καλά. Κλαίετε, διατί; Ἄ! ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἐρριέττης σας προξενεὶ λύπην! . . . Μήπως δὲν θὰ ἦμαι πλησίον σας ἐγώ, τὸν ὁποῖον ἀγαπάτε, ὅπως ἡ Ἐρριέττη ἀγαπᾷ τὴν μητέρα τῆς;

Παιδίον! μέγα παιδίον! Προσπάθησατε λοιπὸν νὰ καταλάβετε ὅτι ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχουν πράγματα ἀναγκαῖα. Τὴν ἀγαπάτε, συνειθίσσατε νὰ τὴν βλέπετε καθ' ἑκάστην καὶ νομίζετε ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις σας εἶνε ἀπώλεια διὰ παντός. Ὅχι, φίλε μου, ὄχι! Ἡσυχάσατε λοιπὸν· ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, θὰ τὴν ἐπανιδῆτε. Μεταβάλλω τὸν βίον καὶ τὴν τύχην σας ὠρκίσθη νὰ σας καταστήσω εὐτυχῆ ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀπὸ ἐμέ. Γνωρίζω ὅτι χωρὶς τῆς Ἐρριέττης δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε εὐτυχῆς· λοιπὸν ἡ Ἐρριέττη θὰ ἦνε σύντροφος τοῦ βίου σας, ἡ σύζυγός σας!

Θέλετε μίαν χαρὰν, πρώτην τινα εὐτυχιάν; Ἀκούσατε ὅ,τι μέλλω νὰ σας εἶπω. . . Ἄλλ' ἴσως ἤδη ἠσθάνθητε, ἐ-

μαντεύσατε τοῦτο· ἡ Ἐρριέττη σας ἀγαπᾷ. Καὶ τώρα ἐπιμένετε ὅτι ὁ ἀναγκαῖος οὗτος χωρισμὸς εἶνε τῶν σκληρός; Δὲν θὰ ἔχετε μετὰ τῆς ἐλπίδος ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένετε;

— ὦ! εὐεργέτα μου, φίλε μου, πάτερ μου! ἀνέκραξεν ὁ νεανίας μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου.

Καὶ καθὼς ἐν παιδίον ἀφοῦ ἐπιτιμηθῆ, ἀπαιτεῖ θωπείας, ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ κ. Λαγγάρδ.

Οὗτος ἐνηγκαλίσθη καὶ ἔσφιγγεν αὐτὴν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους του. Μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὴν συγκίνησιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ στιγμὴν ἐπεκράτησε σιωπῆ, ἔπειτα ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξηκολούθησεν:

— Ἰωάννη, μέχρι τοῦδε δὲν ἀπῆλθυνα πρὸς σας οὐδεμίαν ἐρώτησιν περὶ τῆς ἡλικίας σας· δὲν σας ἠρώτησα ποίας ἀναμνήσεως ἠδυνήθητε νὰ τηρήσητε ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας σας· σήμερον λίαν θὰ μὲ εὐχαριστήσατε ἐὰν μοῦ εἶπετε ὅ,τι ἐθυμίεσθε. Γνωρίζω ἤδη πολλὰ πράγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος βίου σας, ἀλλὰ θὰ λογισθῶ εὐτυχῆς ἐὰν σας ἀκούσω ἀφαιρούμενον τὰ τῶν ἀρχαίων ἰδίως ἀναμνήσεών σας.

— Ἄπαντα ταῦτα εἶνε λίαν ἀόριστα, πολὺ συγκεχυμένα ἐν τῇ μνήμῃ μου.

Ἄδιαφορον· ἐπιθυμῶ νὰ ἀκούσω.

6 υποψηφίους δημάρχους, ο υποψήφιος του πρωθυπουργού, επλειοψήφισε 13 μόνον ψήφους του κ. Αχιλ. Τσιμπούρακη υποψηφίου του κ. Δελιγεώργη. Οί δε υποψήφιοι Πάρεδροι και Δημοτικοί Σύμβουλοι του πρωθυπουργού απέτυχον οίκτρωσ, επιτυχόντων διά μεγάλης πλειοψηφίας των υποψηφίων της αντιπολιτεύσεως. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ τόπου και μεγάλην ἴσως εὐχαρίστησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀναγράφομεν ὅτι ὁ θεὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ—Θεμιστοκλῆς Τρικούπης, ὡς πολίτης ἀπολαμβάνων μεγάλης ἀγάπης παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, ἐκτεθείς ὡς δημοτικὸς Σύμβουλος ἀπέτυχεν ἔλεεινὰ μειοψηφίας τοῦ τελευταίου συμβούλου ἑκατοντάδας ψήφων. Ὁ πρωθυπουργός, ἐμάθασεν ἀμέσως, δυσχερῶς κατὰ τοῦ Δήμου μας. Ζήτημα δ' ἀπασχολοῦν τὴν πόλιν εἶνε τί θ' ἀποφανθῆ τὸ Πρωτοδικεῖον; τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐπηρεάσθη ὑπὸ τῶν μέσων ἅπερ διέθεσεν ὁ πρωθυπουργός, ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου ἡ οὔ;

Υ. Γ. Οἱ παρικιτηθέντες ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ἐλθόντες, και οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των, μᾶς ἔφυγαν ὅλοι, και τοὺς πλείστους καθὼ ὑπαλλήλους των Ὑπουργείων, τοῦ Τηλεγραφεῖου Ἀθηνῶν, κλπ. καλῶς τοὺς δέχεσθε.

Μεσολόγγιον, τῆ 5 Ἰουλίου 1883.

Ἐγὼ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 13 Ἰουλίου

Ἐρωτῆς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα και τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις και ἀφαροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἐρωτῆς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα και τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις και ἀφαροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἐρωτῆς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα και τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις και ἀφαροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἐρωτῆς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα και τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις και ἀφαροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἐρωτῆς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίτας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα και τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις και ἀφαροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

σίαν, διότι ἀντελήφθην ὅτι κάθε ἄλλο εἶνε τὸ φρόνημα τῆς Κερκύρας παρὰ ἀντισημιτικόν, και τοῦτο κατέδειξε και ἡ τελευταία δημοτικὴ ἐκλογὴ, ἡ ὁποία ἀνέδειξε δύο ἐκ τῶν προϋχόντων Ἰσραηλιτῶν δημοτικούς συμβούλους διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Μὴ φοβείσαι λοιπὸν διωγμούς παρομοίους τῶν ἐν Ρωσίᾳ, οὔτε δίκας παρομοίας τῶν ἐν Πέστη. Εἶνε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα τόσῳ ἀνεξίτητον! και εἶνε τὸ ἐν Κερκύρᾳ τόσῳ σημητικόν! !

Ἐπειτα τὸ σημητικὸν ἐνταῦθα στοιχεῖον εἶνε τόσῳ συνδεμένον μὲ τὰς καθεστηκυίας ἀρχάς, μὲ τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον, μὲ τὴν Ἀστυνομίαν του, ὥστε οὐδὲ θριξ τοῦ τελευταίου Ἰσραηλίτου δύναται νὰ κινδυνεύσῃ. Δι' αὐτὸ και ὁ τελευταῖος Ἰσραηλίτης ἐθεώρησε καθήκον του νὰ πανηγυρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν και δι' αὐτὸ ἴσως ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον τὰ μεθεόρτια τῆς πανηγύρεως.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Σπυρίδωνι, μετὰ τὴν τριήμερον ἀργίαν, μετὰ τὴν φωταψίαν και τὰς μουσικὰς συναυλίας τῆς ἐπομένης, μετὰ τὴν ἀνάρτησιν ἐν πάσῃ βετρίνᾳ τῆς φωτογραφίας ἡ τῆς χαλκογραφίας ἡ τῆς χρωματολιθογραφίας τοῦ κ. Θεοτόκη, εἴχομεν τὸ Σάββατον τὸ ἔσπερας ὥραϊαν βενετικὴν νόκτα ἐν τῷ λιμένι και τὴν Κυριακὴν ἄλλην ἐπίδειξιν και πανήγυριν ἐν Μανδουκίῳ ὡς ἀπόδοσιν τρόπον τινα και ἐπισφράγισιν τῶν ὄλων ἑορτῶν. Ἡ ἐν τῷ λιμένι ἐπιθαλασσία ἑορτὴ κέντρον εἶχεν ὑπερμεγέθη ἄκατον (μαούαν) φωταγωγηθεῖσαν πλουσίως διὰ φανῶν και βεγγαλικῶν, ἐν ἧ παρετέθη δεῖπνον εἰς τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς, πολλαὶ δὲ ἄλλαι λέμβοι φωταγωγημέναι και τὸ πλῆθος τῶν συρρευσάντων θεατῶν εἰς τὴν παραλίαν (μουράγια). Τὸν κ. δήμαρχον ἅμα εἰσελθόντα ἐχαιρέτισαν ἐνθουσιῶδεις ζητωκραυγαὶ και ὁ ἐθνικὸς ὕμνος; τῆς ἐλευθερίας (!!), πρὸς ἐξίσωσιν δὲ τῶν βα-

και με θωπεύση. Τὴν ἐκίνησα, ἐξέβαλον τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὴν κραυγὴν, τὴν ὁποίαν μακρόθεν ἤκουεν, ἀλλὰ μάττην περιέμεινα νὰ μοὶ ἀνταποκριθῆ διὰ βελάσματος. Τὴν ἐνηγκαλίσθην και ἤρχισα νὰ τὴν φιλῶ στρεφόμενος ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐκινεῖτο, ἔκειτο νεκρά, ψυχρά. Τότε ἐξέβαλον διαπεραστικὰς κραυγὰς, ἔκλαυσα, ἀλλ' ἠγγούον ἀκόμη τί πράγμα ἦτον ὁ θάνατος.

Τέλος κατεκλίθην και πάλιν πλησίον αὐτῆς και κλαίων, θρηνῶν αὐτὴν και ἐναγκαλιζόμενος ἔμεινα παρ' αὐτῆ ὄλην τὴν ἡμέραν και τὴν νύκτα. Πρόσεπάθησα πολὺ νὰ θηλάσω, ἀλλ' ἡ αἰξ νεκρὰ δὲν εἶχε πλέον γάλα. Τὴν ἡμέραν ἀπεφάσισα ν' ἀφήσω τὴν αἶγα, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὴν τροφήν μου εἰς μέρος τι, ὅπου εὔρισκον τεμάχιον ἄρτου, ἐν ἧ δύο ἐψημένα ἐν τῇ ἀνθρακίᾳ γεώμηλα και ἐνίοτε σπανίως ὅσπου ἔχον ὀλίγον περίξ κρέας.

Τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἔθετον τὴν τροφήν μου ταύτην, δὲν ἀπείχε πολὺ μεγάλης οἰκίας, ζοφερὰς και σιωπηλῆς, τὴν ὁποίαν φοβισμένη ἐπλησίασα διότι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς ἀνθρώπος, ὅστις μοὶ ἐνεποίει τρομερὸν φόβον. Καὶ μολαταῦτα δὲν ἐξίτει νὰ μὲ κακοποιήσῃ, ἀν και ποτὲ δὲν μοὺ ἀπηύθυνε τὸν λόγον. Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος του ἄλλο τι ἢ εἰδός τι γρυλλισμοῦ ἑμοῦ με ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε συνεχῶς προσέβαλλον τὴν ἀκοήν μου εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρτίλ.

(ἀκολουθεῖ)